

ಪ್ರಬಂಧ

ಥಂಡಿಗೊ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರ ಬಿಗುಮಾನಕ್ಕೊ ಮೈಹಿಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕೆಮ್ಮಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದಳುಕಿ ಕೂರುವುದು ನನಗಾಗದು. ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲೊ, ಅನ್ಯಗ್ರಹದ ಜೀವಿಗಳು ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ ಕೂತಂತಿರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಬಗಲಲ್ಲಿದ್ದ ಯುವತಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೊತ್ತಿಗೆಯೊಳಗೆ ತಲೆ ಹುದುಗಿಸಿದವಳು, ದೆಹಲಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಎತ್ತಿದ್ದು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೊಂದು ನರಪ್ರಾಣಿಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಡದ ಆಕೆ, ಬಾತ್‌ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಮಾತ್ರ 'ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಸ್ ಮಿ' ಎಂದು ಘಟ್ಟಿಸಿ ಜಾಗಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಕ್ಷಮಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಇಂಥ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆಗಳು ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 'ಯಪ್ಪಾ ಕಾಲ್ತುಳಿದೆಯಲ್ಲೋ', 'ಮೈಮೇಲೆ ಬೀಳ್ತೀರಲ್ಲರಿ' ಎಂದರೆ, ಹಲ್ಲುಕಿರಿದು 'ರತ್ನದ. ಸುಧಾರಸಕೋರಿ' ಎಂದು ಉಚಿತಬೋಧೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನೆರೆಸೀಟಿನ ಗಗನಕ್ಕನ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಕೀಳರಿಮೆಗೆ ಮುಯ್ಯಿ ತಿರಿಸಲು 'ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಹಾರಾಯ' ಕಾದಂಬರಿ ತೆರೆದು ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಅವಳೊಮ್ಮೆ ಅದರತ್ತ ಕಣ್ಣುಹಾಯಿಸಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ತಿರಸ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಳು. ವಾಹನ ಮುಗಿಲಕಡೆ ಹಾರಿದಂತೆಲ್ಲ ನೆಲಭಾಷೆಗಳು ಕಡಿಮೆಗೊಂಡು ದೇವಭಾಷೆಗಳು ಆವಾಹನೆಯಾಗುವುದೇಕೋ? ಅದರಲ್ಲೂ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗ್ರೇಜಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರವೇರಿಸಿ ಮಾತಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದನ್ನು ಕೇಳಲು ಎರಡು ಕಿವಿ ಸಾಲವು.

ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಲೋಕಲ್ ಟ್ರೈನು-ಬಸ್ಸಿನ ಜನ ಖರೀಖರೀ ತಾಯ್ನುಡಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು; ಭಾವನೆ ಅಡಗಿಸುವುದನ್ನೇ ಅರಿಯದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು. ಬಸ್ಸಿಗೂ ಬೀದಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾತಾಡುವ ಅವರ ಮುಗ್ಧತೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದುಬಾರಿ. ಹರಿಹರಕ್ಕೆ ಇಂಟರ್‌ಸಿಟಿ ಹಿಡಿಯಲೆಂದು ಮೊದಲ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಸುಡುನೀರಲ್ಲಿ ಮಿಂದಿದ್ದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಎಂಜಿನಿನ ಶ್ರುತಿಗೆ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಬೀಜಗೊಬ್ಬರ ತರಲು ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ಹೊರಟ್ಟಿದ್ದ ರೈತನು ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. 'ಹಲಾ! ಹಲಾ! ಹುಲಗಪ್ಪನಾ, ಬಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು ರೊಕ್ಕ ಮುಟ್ಟಿಸ್ತೀನಿ ಅಂದಿದ್ದೆ. ನಾಯಿ ಕಾದಂಗ ಕಾದನಲ್ಲೊ ಸ್ವಾಂಡ್‌ನಾಗ. ಯಾಕ್ಕೇ ಬರಲಿಲ್ಲ?' ಎಂದು ಉಲಿದ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಿವಿಲ್‌ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅತ್ತಿಂದ ಏನುತ್ತರ ಬಂತೋ ಏನೋ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ದನಿಯೇರಿತು. 'ಯಾಕಿಂಥ ಹಡಬಿಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀರಲೆ? ಎಷ್ಟು ದಿನದಿಂದ ಕಾದಿದ್ದೇ ಇಂಥ ದಗಾ ಮಾಡಕೆ? ಲ್ಲಂ, ಏನಂದೆ? ಮುಂದಿನ ವಾರ ಕೊಡ್ತೀಯಾ? ಈಗ್ಗೇಳೋ, ಊಟಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ... ರೊಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಬಜಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾನೇನು ಹುಲ್ಲು ಕೀಳಲೇ? ನಿಮ್ಮಂಥೋರಿಗೆ ಉದರಿ ಕೊಡ್ತೀವಲ್ಲ, ಕಾಲ್ಕರಿ ತಗಂಡ ಹೊಡ್ಕೊಬೇಕು...' ಹಿರೋಲಿಮಾ ಮೇಲೆ ಬಾಂಬಿನ ಮಳೆ. ಅವನ ಕಂಠೀರವಕ್ಕೊ ಅದರೊಳಗಿನ ಉಪ್ಪುಹುಳಿಗೊ ಬೆದರಿದ ಜಂಕಿಯಂತೆ ನಿದ್ರಾಭಂಗಿತರಾದ ಪಯಣಿಗರು, ಶಬ್ದೋತ್ಪತ್ತಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹೊರಳಿಸಿದರು. ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಎದ್ದುಹೋಗಿ 'ಮಾಮಾ, ಹೆಣಮಕ್ಕಳದಾರ. ಇವತ್ತಿಗೆ ಇಷ್ಟುಸಾಕು. ಊರಿಗೆ ಹೋದಮ್ಯಾಲೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡೀಯಂತೆ' ಎಂದು ಮಂತ್ರಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ತಡಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು. ನೇಗಿಲಯೋಗಿ ಪೆಚ್ಚಾಗಿ 'ಹಂಗೆ! ಆಗಲೇಳ್ತೆ' ಎಂದು ಗಪ್ಪಾದನು. ಅವನು ಧನ್‌ಧನ್ ಎಸೆದಿದ್ದ ಬಂಡೆಗಳು ಮಾನಸ ಸರೋವರವನ್ನು ಕದಡಿದ್ದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಹೋದನಿದ್ದ ಮರಳಲಿಲ್ಲ.

ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತರ ನಡುವೆ ಕುದುರುವ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸೋಜಿಗ ಬರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಉದ್ಘಾಟನೆಯಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಭೀಷಣ ಕಾಳಗದಿಂದ. ಈ 'ಸೀಟಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ' ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಜಾತ್ರಾ ನಾಟಕದ ಸೀನಂತಿರುತ್ತವೆ. ಬಂಡಿಗೆ ಹೊಸಬರು ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದಂತೆ